

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 500. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167175890448/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

den nuværende Direktør, i hans Strøge Manuscripter, laafedes dem det blev skrevet, man hveder, vil at overbevise mig om det modfater. Det fortaar sig, at jeg tager, som Advokat Tidlig i den Stundestofte: Non orthographiam, sed paruos intelligen-

Jeg kan endnu ikke fatte Kernen uden at tale et Par Ord om en Anmærkning, som jeg sikkert tror at ville blive gjort imod mig, hvorefter jeg hellere vælger nu at forsvare mig, end siden at blive nødt til at denne Måring at gribe til Penen igjen. Det er, naar jeg i fjerdte Afts anden Scene, igjennem Prokurator Pinhams Mund, gjør et Udfoed imod Herr Professor Schitters maanedlige Extracter af *Sol*, og *Stadsretten's* Bantebøger. Jeg har en Gang tilforu, nemlig i Fortalen til mit i Trossen udgivne *Sol*-Forsker, fortælligen sagt mine Tanker herom; andre have udbredet sig udforsigtige i denne Materie, men endnu har det ikke behaget Herr Professoren, om hvis gode og retfærdige Karakter ingen Mand i Byen tvivler, at tilfærdigvis Publicum de overbelevende og uomskædelige Grunde, hvorefter han i denne Sag handle. Som længe indtil dette Øer, ville han tillade mig, og hve med mig, at tro, at han med denne Publicitet af *Sol*'s private Handlinger gjør næsten lige saa stor Skade som den Kollektoer, der ved at overtere, at der i hans Kollektion er bundet en Kanteerne, letter *Sol*, hvis Spillestj maaske er forvundet, til at forsøge for *Sol* var ny i det forbandede Taktstet. Man maa tillade mig at tro, at det ikke er adelt at gjøre fattige og retfærdige *Sol*'s afsonnede Forsvaring til en Fabel over *Byen*, til en *Sold* for enhver Dagdrue og til et Motto paa enhver *Sonnetts* Ting. Det er Spog for *Katten*, siger *Vedbrøget*, naar *Munken* graver. Smidterlid ubjødter jeg Hr. Professoren til offentlig at godtgjøre Høvedigheden af Bantebøgenes Publicitet og den Skade, der vilde stude af, at de ikke blev publicerede. Det kan iordelig ikke være et *scabies* litteraria eller *Stridens*-Aofkæmpelighed, som har forøret ham dertil. Thi den *Antov*-Øve, der vinder ved at udfine andre Bøger, er virkelig kun sin. Alle heller kan det være *Umdelt*, thi *Stigret* siger, at *Andsumperne* af dette Skrift ere *Hjærkede* til *Udend*-*Hjærkede* for en fattig Familie. Det er i Sandhed adelt at gjøre godt; men mon det ogsaa er adelt, naar min *Godgjorethed* imod en fattig Familie koster hundrede andre Familiers *Taaner*? Dog, nok herom! Jeg overlader til Publicum at bedømme, om jeg eller Hr. Professoren fejler i denne Materie.

Denne *Kommede* er kun udgivet tre Gange, nemlig den 1ste, 12te og 16de Januar 1792, hvorefter den blev hentet til *Byen*; om det var evig *Byen*, det maa *Tiden* lære.

Kjøbenhavn den 25de September 1792.

Non orthographiam a. i. e., jeg mener ikke Restriktionen, men *Meningen*.